

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: [redacted], se se sídlem [redacted], IČ: [redacted], zastoupen Mgr. Olgou Hudcovou, advokátkou se sídlem Koželuhova 4274/8, Prostějov, proti žalovanému: Český telekomunikační úřad, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 10. 5. 2019, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 10. 5. 2019, č.j. X, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 20.721 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce Mgr. Olgy Hudcové, advokátky.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 10. 5. 2019, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro jihomoravskou oblast ze dne 14. 5. 2018, č.j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000 Kč za přestupek podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), kterého se dopustil tím, že dne 3. 12. 2017 v rozporu s ustanovením § 10

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

odst. 1 téhož zákona provozoval: vysílací rádiové zařízení RLAN s MAC adresou 00:0C:42:65:AA:C5, SSID: KRST, umístěné na budově rychty v majetku Obce Krásensko, na adrese: [REDACTED], na kmitočtu 5460 MHz, a to bez použití příslušné techniky přístupu ke spektru a ke zmírnění tak, aby byl zajištěn provoz slučitelný se systémy rádiového určování, čímž jednat v rozporu s ustanovením čl. 2 písm. f) s přihlédnutím ke čl. 2 písm. b) všeobecného oprávnění ČTÚ č. X k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz, když na kmitočtu 5645 MHz je na základě individuálního oprávnění č. 228914, jehož držitelem je Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ), povolen provoz meteorologického radaru „Skalky“.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a pro nedostatečné a vzájemně odporující si odůvodnění rovněž nepřezkoumatelné. Dále namítal, že skutkový stav věci, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem spisu a s tím, co uváděl v řízení žalobce. Namítal, že nesouhlasí s tím, že by prokazatelně a opakovaně nevytvořil a nefinancoval účinné kontrolní mechanismy zajišťující, že jím užívaná zařízení budou provozována vždy v souladu se stanovenými podmínkami. Dále nesouhlasil se závěrem, že jestliže došlo k rušení radaru, pak je zřejmé, že žalobce svou povinnost (používat techniky zajišťující provoz slučitelný se systémy rádiového určování) nesplnil, neboť je to on, kdo je odpovědný za řádné fungování technik potlačení rušení. Zdůraznil, že v rozhodné době bylo rušící zařízení vybaveno systémem DFS (Dynamic Frequency Selection). Žalobce namítal, že žalovaný sice žalobci vytkl, že neučinil maximum, jež lze od něj vyžadovat, ale zároveň v rozhodnutí neuvedl, co je tímto maximem. Dle žalobce tak žalovaný v tomto směru nedostal co do vymezení škodlivého jednání, za které byl žalobce trestán. Připustil-li žalovaný v odůvodnění, že se žalobce předmětného přestupku dopustil, i přestože předmětné techniky použil, tak za takové situace nelze dle žalobce akceptovat skutkovou větu týkající se toho, že předmětné techniky nepoužil. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tak není dostatečně určité, neboť z něj není patrné, zda je žalobce trestán za to, že příslušnou techniku nepoužil vůbec, nebo sice použil, ale tato řádně nefungovala.
- [3] Žalobce dále označil za zásadní okolnost, z jakého důvodu došlo k selhání provozu systému DFS, přičemž žalovaný se tímto měl více zabývat, nikoliv presumovat absolutní odpovědnost žalobce ze vzniklého účinku, tj. z toho, že k rušení došlo. Žalobce proto nesouhlasil s tím, že byl shledán vinným jen z důvodu existence následku, aniž by bylo řádně zkoumáno, zda je dána i subjektivní stránka jako jeden ze zákonných znaků přestupku, a jakým konkrétním jednáním byl objekt přestupku dotčen. Žalovaný se pak vůbec nevypořádal s argumentací žalobce, že k rušení mohlo dojít vlivem jednání třetích osob, příp. odrazem od terénu vzdáleného několik kilometrů od vysílače. Žalovaný tak dle žalobce nezkoumal všechny okolnosti svědčící ve prospěch i proti žalobci, což je jeho povinností v řízení zahájeném z moci úřední.
- [4] Žalobce dále uvedl, že podstatou ustanovení, které měl porušit, je povinnost použít techniky uvedených vlastností a zajišťujících uvedený účel. Skutečnost, že došlo k rušení, ačkoliv označené techniky použity byly, pak nemá dle žalobce s jeho zaviněním nic společného, neboť tím po něm správní orgán požaduje splnění povinnosti, která není objektivně v jeho silách a možnostech. Žalovaný tak rozhodl v neprospěch žalobce extenzivním výkladem zákona. Zdůraznil, že jeho povinnost spočívá nikoliv v odpovědnosti za 100% eliminaci nežádoucího rušení, ale v použití takových technologií,

kteří mají vést k potlačení případného rušení. V tomto směru pak žalobce uvedl, že se jednalo o ojedinělý případ, jelikož předmětnou techniku používá, nicméně 100% účinek nevyplývá ani z norem, které technologie musí splňovat. Namítal, že žalovaný svůj závěr o „opakovaném“ rušení nijak neodůvodnil. Dále uvedl, že se od počátku bránil tím, že použitím technologie DFS vynaložil veškeré úsilí, aby rušení meteor radaru zabránil, což doložil důkazy (čestné prohlášení osob, které na základě smluvního vztahu zajištění a použití uvedených technologií pro žalobce zajišťují; doklad o pořízení této technologie). Žalovaný tak nezkoumal všechny okolnosti, které k rušení mohou objektivně vést a které existují nezávisle na vůli a jednání žalobce. Z toho důvodu pak navrhoval k provedení jako důkaz znalecký posudek z oboru elektrotechnika, kybernetika nebo meteorologie, příp. jiných technických oborů, ve kterém by se znalec vyjádřil k funkčnosti systémů DFS a k pravděpodobnosti (a důvodům) jejich selhání, příp. k mechanismům, které činnost a výsledky činnosti DFS technologií mohou ovlivnit a běžně ovlivňují. Rovněž pak navrhoval, aby žalovaný doložil statistiku, kterou vede, a ze které vyplývá, že kolika rušení meteor radarů (a konkrétně meteor radaru Skalky) ročně dochází, kolik subjektů se takového rušení ročně dopustí a zda k rušení dochází i přesto, že rušitelé používají systémy DFS.

- [5] K uložené pokutě žalobce navrhoval, aby bylo od jejího uložení upuštěno, neboť uložení sankce není nutné, protože své zákonné povinnosti plní, a došlo-li k toliko výjimečnému rušení meteor radaru (i přes použití systémů DFS), byl tento nežádoucí stav okamžitě odstraněn. Zdůraznil, že k rušení došlo krátce a bez jakýchkoliv následků a že se nejednalo o úmyslné jednání.
- [6] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jednak žalobou napadené rozhodnutí, jednak rozhodnutí prvostupňové.
- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Uvedl, že jak prvostupňové, tak napadené rozhodnutí je řádně a dostatečně odůvodněno. Poznamenal, že žalobce v řízení nijak nezpochybil skutečnost, že jím provozované zařízení bylo zdrojem rušení radaru „Skalky“, neboť svou obranu založil jen na tvrzení, že předepsané techniky přístupu ke spektru a ke zmírnění (potlačení) rušení použil, nicméně tyto nefungovaly dostatečně efektivně. Žalovaný odkázal na spisový materiál, zejména na záznam o měření a protokol o kontrole, z nichž vyplývají závěry, které svědčí o objektivní odpovědnosti žalobce jakožto provozovatele zařízení RLAN za zjištěný protiprávní stav. Žalovaný uvedl, že prokázal, že předmětné zařízení provozoval žalobce, který se jeho nesprávným nastavením (na kmitočet 5640 MHz) dopustil porušení čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění, čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích.
- [8] Žalovaný dále ve svém vyjádření uvedl, že odpovědnost žalobce za zajištění toho, aby jeho zařízení neporušovala některou z podmínek všeobecných oprávnění vydaných ČTÚ, je objektivní, tzn. nastává bez ohledu na zavinění žalobce, neboť se protiprávního jednání dopustil v souvislosti se svou podnikatelskou činností. Dle čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění je žalobce povinen používat funkční techniky, nestačí tedy pouze tvrdit, že používá na svém zařízení systém DFS. Uvedl, že žalobce nese odpovědnost za zjištěný protiprávní stav (rušení meteor radaru) i v případě technické závady systému DFS, ledaže by sám žalobce tuto závadu nebo jiný liberační důvod v řízení prokázal, k čemuž nedošlo. Žalovaný k tomu odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2014. č.j. 9A 39/2011-44, který se zabýval tzv. důkazním břemenem. Dodal, že žalobce v řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

neprokázal, že by nefunkčnost systému DFS způsobila vůlí neovlivnitelná skutečnost (vyšší moc), a proto žalovaný neshledal existenci liberačních důvodů na straně žalobce. K výši uložené pokuty pak uzavřel, že jednání žalobce bylo shledáno natolik závažným, že odůvodňovalo uložení sankce v předmětné výši tak, aby byla splněna její výchovná a preventivní funkce.

- [9] Při ústním jednání konaném před soudem dne 26. 8. 2021 setrvali účastníci řízení na svých dříve uplatněných argumentech.
- [10] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [11] Dne 24. 11. 2017 byl žalovanému doručen podnět ČHMÚ ve věci rušení meteorologického radaru Skalky. Dne 3. 12. 2017 pak byl měřením dohledán zdroj tohoto rušení, kterým bylo vysílací radiové zařízení RLAN s MAC adresou 00:0C:42:65:AA:C5, které provozoval žalobce na kmitočtu 5640 MHz. O měření byl dne 11. 12. 2017 pořízen záznam č. 1712-024-01/2M. Následně byla zahájena kontrola dodržování všeobecného oprávnění č. X. O zjištěných skutečnostech byl dne 14. 12. 2017 sepsán Protokol o kontrole č. 1712-024-01/1K. Proti kontrolnímu zjištění nepodal žalobce žádné námítky. Provoz rušícího rádiového zařízení byl žalobcem dálkově ukončen již v průběhu kontroly dne 3. 12. 2017, a proto nebyla vydána výzva k odstranění zdroje rušení. Příkazem ze dne 15. 3. 2018 byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000 Kč. Dne 22. 3. 2018 podal žalobce proti příkazu odpor, který následně dne 13. 4. 2018 doplnil.
- [12] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 14. 5. 2018, č.j. X, byla žalobci uložena pokuta ve výši 10.000 Kč za předmětný přestupek podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích.
- [13] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že na základě zjištěných skutečností má za to, že jednáním žalobce došlo k porušení podmínek stanovených všeobecným oprávněním dle ustanovení § 10 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tj. podmínek X, čímž byla naplněna skutková podstata předmětného přestupku. Uvedl, že při určení druhu trestu jeho výměry přihlédl k tomu, že odpovědnost za přestup je objektivní a že byl porušen zákonem chráněný zájem, kterým je zajištění řádného využívání stanovených rádiových kmitočtů tak, aby nedocházelo k vzájemnému rušení jejich uživatelů. Nadto byl rušen provoz zařízení sloužícího širším společenským potřebám. Dále správní orgán přihlédl k povaze činnosti žalobce, který je podnikatelem v elektronických komunikacích, a je takto povinen vytvořit a financovat účinné kontrolní mechanismy, které zajistí, že jím užívaná zařízení budou provozována vždy v souladu se stanovenými podmínkami, což se však opakovaně nestalo. K opakovanosti porušování zákona o elektronických komunikacích uvedl, že eviduje další porušení zákona se stejnou skutkovou podstatou (č.j. X). Jako polehčující okolnost pak hodnotil skutečnost, že rušení bylo prokazatelně zjištěno pouze v den kontrolního měření, přičemž bylo okamžitě odstraněno.
- [14] K argumentům žalobce uvedl, že z čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění vyplývá povinnost účastníka řízení používat techniky zmírnění, resp. potlačení rušení, jež musí vyrovnávat pravděpodobnost výběru konkrétního kanálu ze všech dostupných kanálů tak, aby byl zajištěn provoz slučitelný se systémy rádiového určování. Používání je pak třeba dle správního orgánu rozumět používání funkčních technik, jež jsou v souladu s příslušným zákonem a nařízením vlády a jež rušení účinně zabráňují. Odpovědnost za řádné fungování

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

technik potlačení rušení nese dle správního orgánu žalobce. Pokud k rušení radaru došlo, pak je zřejmé, že žalobce předmětnou povinnost nesplnil. K liberačním důvodům správní orgán konstatovat, že pouhé tvrzení, že rušící zařízení bylo v rozhodném období systémem DFS vybaveno, není pro vyvinění žalobce dostačující, neboť tato skutečnost představuje pouhé minimum, bez něhož by nutně došlo k porušení povinností žalobce vyplývajících z čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění, a nejedná se tak o maximum, jež od něj lze požadovat. Dále opětovně uvedl, že již sama skutečnost, že prokazatelně došlo k rušení signálu meteor radaru, jednoznačně prokazuje nepoužití anebo použití řádně nefungujícího systému k potlačení rušení dne 3. 12. 2017. Závěrem pak konstatoval, že výše uložené pokuty nebude mít likvidační charakter, když zhodnotil ekonomickou situaci žalobce.

- [15] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 29. 5. 2018 rozklad, ve kterém uváděl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [16] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 10. 5. 2019, č.j. X, byl rozklad žalobce zamítnut a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že samotný skutkový stav jako takový nebyl žalobce ve správním řízení rozporován. Uvedl, že veřejnosti je umožněno užívat určité kmitočty, avšak nesmí zde zároveň rušit jeden konkrétní subjekt – v tomto případě meteor radar Skalky. Ve vztahu k odpovědnosti žalobce k používání technik ke zmírnění, resp. potlačení rušení pak žalovaný uvedl prakticky totožná tvrzení jako správní orgán I. stupně. Žalovaný se tak ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, neboť žalobce nesplnil podmínku provozování zařízení stanovenou v čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění.
- [18] Žalovaný následně přezkoumal i výši uložené sankce s tím, že správní orgán I. stupně přihlédl ke všem relevantním okolnostem. Žalovaný dále odkázal na rozhodnutí ze dne 4. 2. 2019, č.j. X, kterým byla žalobci za tentýž přestupek uložena pokuta ve výši 8.000 Kč.
- [19] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [20] Soud nejprve považuje za vhodné uvést, že obdobnou žalobou a obdobným napadeným rozhodnutím se již v nedávné době zabýval. Rozsudkem ze dne 29. 4. 2021, č.j. X, bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 2. 2019, č.j. X, jakož i rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 11. 8. 2017, č.j. X. vyř. – SeA, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Těmito rozhodnutími byl tentýž žalobce jako v nyní projednávané věci uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích, kterého se dopustil tím, že provozoval dne 11. 3. 2015 na vodojemu v obci Kotvrdovice vysílací rádiové zařízení RLAN (UBIQUITI BULET 5) na kmitočtu 5640 MHz, aniž by použil technologie potlačení rušení tak, aby byl zajištěn provoz slučitelný se systémem rádiového určování, čímž porušil podmínku stanovenou v čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění č. X k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

8.000 Kč. S ohledem na skutkovou i právní podobnost až totožnost věci soud neshledal žádného důvodu se od závěrů vyslovených ve výše zmíněném rozsudku odchýlit.

- [21] Podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích: „*Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší některou z podmínek všeobecného oprávnění podle § 10 odst. 1.*“
- [22] Za takové protiprávní jednání může být této osobě uložena pokuta podle ustanovení § 118 odst. 23 písm. c) tohoto zákona, v rozhodném znění, až do výše 50.000.000 Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu pachatele přestupku dosaženého za poslední ukončené účetní období, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší.
- [23] Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. b) téhož zákona: „*Úřad podle tohoto zákona vydává opatření obecné povahy.*“
- [24] Podle ustanovení § 9 odst. 1 téhož zákona: „*Všeobecné oprávnění je opatření obecné povahy Úřadu, které stanoví podmínky výkonu komunikačních činností vztahující se na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů a na využívání rádiových kmitočtů a které je závazné pro fyzické a právnícké osoby vykonávající činnosti podle § 7.*“
- [25] Podle odst. 2 tohoto ustanovení: „*Úřad je oprávněn vydat všeobecné oprávnění k zajišťování sítí elektronických komunikací a přiřazených prostředků, k poskytování služeb elektronických komunikací, k provozování přístrojů a k využívání rádiových kmitočtů, pro které není třeba udělit individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (§ 17).*“
- [26] Podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. m) téhož zákona: „*Úřad všeobecným oprávněním stanoví konkrétní podmínky týkající se využívání rádiových kmitočtů s ohledem na účelné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci.*“
- [27] Všeobecné oprávnění č. X k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz v čl. 2 stanoví konkrétní podmínky využívání rádiových kmitočtů s ohledem na účinné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci. Podle čl. 2 písm. f) platí, že „*konkrétní podmínky týkající se § 10 odst. 1 písm. n) zákona (o elektronických komunikacích) jsou: v pásmech c, d, a f (5250-5350 MHz, 5470-5725 MHz a 57-66 GHz) musí být použity techniky přístupu ke spektru a zmírnění rušení, které poskytují přinejmenším rovnocenný účinek jako techniky popsané v harmonizovaných normách. Technologie potlačení rušení v pásmech c a d musí vyrovnávat pravděpodobnost výběru konkrétního kanálu ze všech dostupných kanálů, aby se v průměru zajistilo rovnoměrné rozprostření zátěže spektra a aby byl zajištěn provoz slučitelný se systémy rádiového určování.*“ Čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění k tomu odkazuje na zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a na nařízení vlády č. 426/2000 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na rádiová a na telekomunikační koncová zařízení, ve znění pozdějších předpisů, jakožto harmonizované normy.
- [28] Podle ustanovení § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů: „*Právnícká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*“
- [29] Podle ustanovení § 23 odst. 1 téhož zákona: „*Na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).*“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

- [30] Jak vyplynulo z napadeného rozhodnutí, žalovaný je toho názoru, že zjištěné a prokázané rušení meteorradaru Skalky zařízením žalobce samo o sobě dokazuje, že žalobce nepoužil správně a v dostatečné míře vhodné technologie potlačení rušení, a že tedy svou povinnost vyplývající z Všeobecného oprávnění nesplnil. Dle žalovaného žalobce neprokázal, že technologii DFS či jiná opatření k zabránění rušení meteorradaru využil.
- [31] Žalobce naopak tvrdí, že používal technologii DFS k zabránění rušení meteorradaru a neztotožňuje se se závěrem žalovaného, že samotné rušení meteorradaru dokazuje, že tyto technologie nepoužil, nebo je nepoužil správně a v dostatečné míře. Je na žalovaném, aby prokázal, že žalobce technologie nepoužil, nebo je nepoužil správně.
- [32] Mezi stranami tak není sporu o tom, zda došlo dne 3. 12. 2017 k rušení meteorradaru Skalky, ale je mezi nimi spor ohledně toho, zda vůbec byly použity, případně zda byly použity správně technologie ke zmírnění rušení meteorradaru za účelem zajištění provozu sluchitelného se systémy rádiového určování.
- [33] Žalobce jakožto provozovatel vysílacího rádiového zařízení má povinnost plnit podmínky stanovené ve Všeobecném oprávnění týkající se využívání rádiových kmitočtů s ohledem na účelné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci. Jednou z těchto podmínek je přitom použití techniky přístupu ke spektru a zmírnění rušení, přičemž tyto technologie musí vyvažovat pravděpodobnost výběru konkrétního kanálu ze všech dostupných kanálů, aby se v průměru zajistilo rovnoměrné rozprostření zátěže spektra a aby byl zajištěn provoz sluchitelný se systémy rádiového určování.
- [34] Pokud provozovatel vysílacího rádiového zařízení tuto podmínku nesplní, dopustí se přestupku. Již z uvedeného znění čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění přitom vyplývá, že k naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích není dostačující samotné rušení radaru. Z čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění naopak plyne, že povinností provozovatele zařízení je použít techniky přístupu ke spektru a zmírnění rušení. Cílem použití těchto technik je tedy potlačení rušení, nicméně tato konkrétní podmínka nestanoví, že má provozovatel povinnost zamezit samotnému rušení, nýbrž to, že má povinnost použít techniky zmírňující prostředky rušení bez ohledu na to, zda k rušení dojde či nikoliv. Pokud má tedy správní orgán za to, že došlo k porušení čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění, je třeba, aby prokázal, že provozovatel zařízení tyto techniky zmírňující rušení nepoužil vůbec, nebo takové techniky nepoužil správným způsobem – jedná se o znak objektivní stránky uvedeného deliktu.
- [35] Ostatně zákon o elektronických komunikacích umožňuje trestat samotné rušení jiného zařízení, když v ustanovení § 118 odst. 4 stanoví, že se právníká nebo podnikající fyzická osoba jako provozovatel zařízení, jehož provozem vzniká vysokofrekvenční energie, dopustí přestupku tím, že v rozporu s ustanovením § 100 odst. 1 nezajistí, aby vysokofrekvenční energie těchto zařízení nezpůsobovala rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí nebo rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb. Pro to, aby byl žalobce shledán vinným z předmětného přestupku (což nebyl), postačovalo správnímu orgánu prokázat, že došlo k rušení meteorradaru Skalky, neboť skutková podstata se vztahuje pouze na nezamezení rušení jako takového.
- [36] Žalovaný nicméně žalobce nakonec shledal vinným jen ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích a v napadeném

rozhodnutí tvrdil, že k naplnění skutkové podstaty tohoto správního deliktu postačuje, že došlo k samotnému rušení, neboť tato skutečnost nasvědčuje tomu, že žalobce techniky zmírňující rušení nepoužil. Tento závěr ale není s ohledem na výše uvedené udržitelný. Jak uvedl zdejší soud již v rozsudku ze dne 9. 9. 2020, č.j. 10 A 63/2019-45, v němž se zabýval skutkově obdobnou věcí, „(z)ávěr o tom, že je žalobkyně za eventuální porušení povinnosti vyplývajících z čl. 2 písm. f) Všeobecného oprávnění odpovědná objektivně, tj. bez ohledu na zavinění (tedy na subjektivní stránku), žalovaného nezabývá povinností prokázat naplnění znaků objektivní stránky skutkové podstaty předmětného deliktu. K tomu však nepostačuje toliko (případně) prokázání následku jednání žalobkyně (tím by mohlo být v řešené věci rušení radaru), neboť je třeba prokázat rovněž další znaky objektivní stránky, a to především (konkrétní) jednání žalobkyně (aktivní konání, případně nekonání, ač byla žalobkyně povinna konat) a příčinnou souvislost mezi takovým jednáním a následkem.“

- [37] Skutečnost, že žalovaný shledal jako dostačující, že bylo prokázáno rušení meteorradaru Skalky zařízením žalobce, vedla k tomu, že se vůbec nezabýval tím, zda žalobce techniky zabráňující rušení použil, či nikoliv, resp. zda je použil správně. Žalobce přitom v celém správním řízení namítal a argumentoval, že technologie DFS použil, přičemž pokud došlo k rušení, měl se správní orgán zabývat funkčností těchto technologií. Žalovaný ale na svou povinnost zcela rezignoval a důkazní břemeno stran použití technologie DFS nesprávně přenesl na žalobce. Jelikož je nepoužití technologie zmírňující rušení součástí skutkové podstaty správního deliktu, byl to právě žalovaný, kdo byl povinen naplnění tohoto znaku skutkové podstaty prokázat.
- [38] Teprve pokud by správní orgán zjistil, že žalobce technologie nepoužil vůbec, byla by naplněna skutková podstata správního deliktu podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích. Obdobně by mohlo k naplnění znaků skutkové podstaty dojít v souladu s dříve uvedeným i tehdy, pokud by žalovaný zjistil, že tyto technologie nebyly použity „správně“, resp. nebyly použity tak, aby skutečně fungovaly (např. z důvodu jejich nekompatibility s rádiovým zařízením, nebo jejich deaktivací), jelikož v takovém případě by technologie neodpovídaly požadavkům Všeobecného oprávnění. Teprve za této situace by bylo na žalobci, aby případně prokázal liberační důvody, tedy že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. V opačném případě (optikou názoru žalovaného) by prokazování liberačních důvodů vlastně splývalo s prokazováním toho, že se žalobce správního deliktu nedopustil [že technologie DFS použil, resp. že je použil (nastavil) řádně].
- [39] Soud tedy shrnuje a uzavírá, že závěr o spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích není dostatečně důkazně podložen. Žalovaný totiž na základě svého nesprávného právního názoru nedostatečně zjistil skutkový stav věci, který tak vyžaduje zásadní doplnění ohledně toho, zda žalobce techniky zmírňující rušení, např. technologie DFS, použil, či nikoliv, resp. jakým způsobem. K tomu soud dále dodává, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není ostatně zcela zřejmé ani to, zda má žalovaný za to, že tyto technologie nebyly použity vůbec, nebo byly použity nesprávně. Všechny tyto otázky jsou přitom rozhodné pro naplnění znaků objektivní stránky skutkové podstaty předmětného správního deliktu.
- [40] Z tohoto důvodu také soud neprováděl žalobcem navržené důkazy, neboť bude na správních orgánech, aby v tomto ohledu provedly zásadní doplnění dosavadních skutkových poznatků.

- [41] Za této situace také nemohlo být logicky aplikováno ustanovení § 65 odst. 3 s.ř.s., tedy moderace uložené pokuty, neboť soud dospěl k závěru, že spáchání správního deliktu podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) zákona o elektronických komunikacích prozatím nebylo žalobci prokázáno.
- [42] Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, jelikož skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Proto soud žalobou napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný vázán právní názorem soudu, který ve zrušujícím rozsudku vyjádřil (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaný se tedy bude v dalším řízení podrobně zabývat tím, zda žalobce použil techniky zmírňující rušení (např. technologie DFS), případně, zda je použil tak, aby byly funkční. V tomto směru také doplní své dokazování.
- [43] Výrok II. o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupkyně žalobce Mgr. Olgy Hudcové, advokátky. Mimosmluvní odměna činí 9.300 Kč za 3 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby, účast na jednání) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právní zástupkyně ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu.
- [44] Dále žalobci náleží jízdné za cestu z Prostějova do Prahy k soudnímu jednání za použití osobního automobilu. Vzdálenost ze sídla advokátní kanceláře do sídla Městského soudu v Praze činí 265 km, celkem 530 km. Podle vyhlášky č. 589/2020 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad, je sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 4,40 Kč. Cena automobilového benzínu 95 oktanů je stanovena na částku 27,80 Kč za 1 litr pohonné hmoty. Kombinovaná spotřeba automobilového benzínu pro cestu použitého osobního vozidla značky Hyundai činí dle kopie technického průkazu 6,2 litrů na 100 km. Žalobci byla přiznána cestovní náhrada ve výši 2.332 Kč a náhrada spotřebovaného benzínu ve výši 913,55 Kč.
- [45] Dále byla v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 písm. a) vyhlášky žalobci přiznána náhrada promeškaného času za celkem 12 půlhodin (cca 3 hodiny jedna jízda) po 100 Kč, celkem 1.200 Kč.
- [46] Protože zástupkyně žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tato povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 20.721 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. srpna 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.